

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความรักต่อร่างกายที่สูญสลาย มีความรักต่อผู้เดียวที่ปราศจากร่างเท่านั้น แม้ในขณะที่มองเห็นร่างของใครบางคนอย่าได้เห็น
- คำถาม:** ต้องใช้ความเพียรพยายามใดที่จะทำให้สติปัญญาของลูกสะอาด? อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของสติปัญญาที่สะอาด?
- คำตอบ:** ด้วยการกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่สติปัญญาของลูกจะกลับมาสะอาด ลูกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นนั้นจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจะมีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาฟังพ่อเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้ที่สติปัญญาที่โง่เขลาที่มีความรักต่อร่างกาย พวกเขาเฝ้าแต่ตกแต่งร่างกายของพวกเขา

โอม ซานติ ใครพูดโอมซานติและใครได้ยินคำนั้น? ในสัปดาห์อื่นเป็นสัปดาห์ที่ได้ยินคำนั้น พวกเขาควรจะพูดว่ามหาตมะหรือกูรูได้พูดเช่นนั้น แต่ที่นี้ลูกควรพูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดได้พูดไว้และดวงวิญญาณได้ยิน นี่เป็นสิ่งใหม่ใช่ไหม? ลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกบางคนหนึ่งที่ในสภาพของสำนึกที่เป็นร่าง ลูกๆ ต้องนั่งที่นี้ในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นดวงวิญญาณคงอยู่ในร่างนี้ ชีพบาบากำลังอธิบายแก่พวกเรา ขอให้สติปัญญาของลูกจดจำสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก นั่นดวงวิญญาณมีสายใยกับดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและพูดกับพวกเราด้วยร่างนี้ ดังนั้นผู้นี้จึงกลายเป็นสื่อกลาง ผู้เดียวนั้นคือผู้ที่กำลังอธิบายแก่ลูก ท่านให้มรดกแก่ผู้นี้ด้วย ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะตรงไปหาท่าน ยกตัวอย่างหากพ่อมีลูกๆ 5-7 คน โยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็จะคงอยู่กับพ่อของเขาใช่ไหม? เป็นเพราะพวกเขาได้รับมรดกจากพ่อของเขา มรดกนั้นไม่ได้รับมาจากพี่น้อง มรดกนั้นได้รับมาจากพ่อเสมอ ดวงวิญญาณไม่ได้รับมรดกจากดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าในฐานะดวงวิญญาณพวกเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย สายใยของพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ มีความรักต่อพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้มีความรักต่อสิ่งสร้าง กลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เมื่อลูกจดจำผู้ที่มีร่างกายใหญ่โตมากกว่าพ่อนั้นก็เรียกว่ามีสำนึกที่เป็นร่าง แม้ว่าร่างกายนี้จะอยู่เบื้องหน้าลูกลูกก็ต้องไม่เห็นเขา ให้มีเพียงการจดจำระลึกถึงผู้เดียวนั้นที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนเหล่านั้นพูดเพียงเพื่อที่จะพูดว่า ทุกคนเป็นพี่น้องกัน เวลานั้นลูกรู้ว่าพวกเราคือดวงวิญญาณ ลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกได้รับมรดกจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุด พ่อท่านพูดว่า: ความรักของลูกควรจะเป็นไปสำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อเองได้มาและทำให้ลูกดวงวิญญาณหมั่นหมายกับพ่อ การหมั่นหมายนี้ไม่ได้เป็นไปกับผู้ที่มีร่างกาย ความสัมพันธ์อื่นๆ ทั้งหมดที่นี้เป็นไปกับร่างกาย ในเวลาใดลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นดวงวิญญาณกำลังรับฟังพ่อดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะถูกดึงเข้าไปหาพ่อท่าน พ่อท่านอยู่ข้างๆ ผู้นี้และให้ความรู้แก่เรา ท่านได้ยืมร่างนี้มาใช้ ดวงวิญญาณเข้าไปในบ้าน นั่นคือร่างกายนี้และเล่นบทบาท ราวกับว่าดวงวิญญาณทำให้ตนเองถูกกักขังอยู่ในบ้านเพื่อเล่นบทบาท เขาเป็นอิสระแต่เขาเข้ามาในร่างกายและลี้ภัยตนเองไว้ในบ้านนี้และเล่นบทบาทของเขา เป็นดวงวิญญาณที่จากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งเพื่อเล่นบทบาทของเขา ในเวลาปัจจุบันมากเท่าที่ลูกคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงตามนั้น ลูกไม่ควรมีความรักแม้แต่ต่อร่างกายของบาบา ร่างนี้ไม่มีประโยชน์ใด พ่อเข้ามาในร่างนี้เพียงเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกเท่านั้น แผ่นดินต่างแดนนี้คืออาณาจักรของราวัน ผู้คนเผ่าพันธุ์จำลองของราวันแต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้นเลยและพวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ที่พวกเขาสร้างขึ้น มา สติปัญญาของพวกเขานั้นโง่เขลาอย่างแท้จริง สติปัญญาของทุกคนนั้นกลับมาโง่เขลาอย่างสมบูรณ์ในอาณาจักรของราวัน มีสำนึกที่เป็นร่างใช่ไหม? สติปัญญานั้นกลับมาตกต่ำ พ่อพูดว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาที่โง่เขลาที่จะเฝ้าแต่จดจำร่างกายและมีความรักต่อผู้ที่มีร่างกาย ผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณก็จะจดจำดวงวิญญาณสูงสุดและเฝ้าแต่รับฟังท่าน มีเพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม ร่างนี้เป็นพาหนะของพ่อ ผู้คนมากมายก็ตกหลุมรักกับร่างนี้ ในท่านองเดียวกันม้าของฮุสเซนก็ได้รับการประดับตกแต่งเป็นอย่างมากแต่คำสรรเสริญนั้นก็ของฮุสเซนใช่ไหม? ไม่ใช่ของม้า ดวงวิญญาณของฮุสเซนจะเข้ามาในร่างกายมนุษย์อย่างแนบแน่นใช่ไหม? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เรียกได้ว่าไฟบุษยัญของความรู้ของรูตราที่ไม่สูญสลายที่ซึ่งได้มีการส่งเวทย์มาเพื่อจะได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง จากการได้ยินชื่อ “ฮัซระ” (ม้า) พวกเขาเข้าใจตามตัวอักษรว่าเป็นม้า พวกเขาจึงส่งเวทย์มา เรื่องราวเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เดียวที่กำลังทำให้ลูกสวยงามในเวลาอันนี้นักเดินทางนี้ใช่ไหม? เวลาที่ลูกรู้ว่าก่อนหน้านี้เราเคยสวยงามและเวลานี้พวกเราได้กลับมาเก่าแก่แล้ว แต่ละดวงวิญญาณที่มามีความสะอาดประจักษ์ใน

ตอนเริ่มแรกและหลังจากนั้นก็ผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโม พ่อมมาและทำให้ทุกคนสวยงาม ทุกดวงวิญญาณที่มาก่อตั้งศาสนานั้นสวยงามในตอนแรก ภายหลังพวกเขาก็กลับมาน่าเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ ดวงวิญญาณนั้นสวยงามในตอนเริ่มแรกแล้วพวกเขาก็กลับมาน่าเกลียด ดวงวิญญาณนี้มาก่อนเป็นอย่างอันดับแรกและดังนั้นเขาจึงสวยงามที่สุด ไม่มีใครสามารถสวยงามอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนกับลัทธิและนารายณ์ได้ นี่เป็นเรื่องของความรู้ ชาวคริสเตียนนั้นมีผิวขาวมากกว่าชาวบาร์ตเพราะพวกเขายืนอยู่ในภูมิอากาศที่เย็นกว่า อย่างไรก็ตามมีความงามตามธรรมชาติในยูกทอง ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายสวยงามที่นั่น ในเวลานี้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์และน่าเกลียด พ่อมมาเพื่อทำให้ทุกคนสวยงาม ตอนแรกพวกเขาสะโตประธานและบริสุทธิ์ และจากนั้นในขณะที่ลงบันไดมาพวกเขาก็ค่อยกลับมาน่าเกลียดทีละน้อยจากการนั่งบนกองไฟของต้นหาราคะ เวลานี้พ่อมมาเพื่อทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสติ ดังนั้นลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้รักผู้มีร่างกาย เกือบสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นของพ่อผู้เดียวและท่านคือทุกสิ่งสำหรับลูก ทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยตาของลูกกำลังจะถูกทำลาย แม้แต่ดวงตาของลูกก็จะจบสิ้นลง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดลูกเรียกว่าตรีเนตร(ผู้มีตาที่สาม) ท่านมีดวงตาที่สามของความรู้ ผู้เดียวนั้นได้รับสมญาเหล่านี้ทั้งหมด ตรีเนตร ตรีกาลดาชิ ตรีโลกนาถ เวลานี้ลูกมีความรู้ของทั้งสามโลก แล้วสิ่งนี้จะหายไป ผู้เดียวที่มีความรู้นี้มาและให้ความรู้แก่ลูก พ่อหนึ่งที่นี่และให้ความรู้ของ 84 ชาติเกิดของลูกแก่ลูก พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่อมมาและเข้ามาในร่างนี้เพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสติ หากลูกจดจำคนอื่นลูกจะไม่สามารถกลับมาสะโตประธานได้ ได้มีการกล่าวถึงผู้ที่ไม่ได้รับการปลดปล่อยบาปของพวกเขาวา “ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างจะนำไปสู่การทำลายล้าง” ผู้คนมีศรัทธาที่มกมายอย่างมาก พวกเขามีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้มีร่างกาย เวลานี้ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มีความผูกพันยึดมั่นต่อผู้เดียวเท่านั้น หากลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อใครอื่นนั้นก็หมายความว่าลูกมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักต่อพ่อ พ่อพูดหลายต่อหลายครั้ง จดจำฉันผู้เป็นพ่อของลูกเท่านั้น! เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม ลูกแม้กระทั่งร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและทำให้พวกเราที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์! เพียงพ่อเท่านั้นที่ช่วยให้ลูกบริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก) สิ่งนี้ง่ายดายใช่ไหม? วิชาที่ยากที่สุดคือการจดจำระลึกถึง ไม่มีใครที่ฉลาดในการมีโยคะกับพ่อ ลูกผู้ที่ไม่ฉลาดในการจดจำระลึกถึงก็เป็นเหมือนกับบัณฑิต ไม่ว่าใครบางคนจะฉลาดในความรู้อย่างมากแค่ไหนหากเขาไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงเขาก็เป็นบัณฑิต บาบอบอกเรื่องราวของบัณฑิตแก่ลูก ผู้ที่เคยได้ยินสิ่งที่บัณฑิตพูดก็สามารถข้ามฟากไปได้ ในการจดจำระลึกถึงดวงวิญญาณสูงสุด แม้แต่ตัวอย่างของบัณฑิตก็ใช้กับลูก: จดจำพ่อแล้วลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้ เพียงด้วยการใส่ใจกับมุริลเท่านั้นจะไม่สามารถทำให้ลูกข้ามฟาก หากไม่มีการจดจำระลึกถึงบาปของลูกก็ไม่สามารถได้รับการปลดปล่อย ตัวอย่างทั้งหมดเหล่านี้ได้มีการสร้างขึ้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายความหมายที่ลูกต้องแม่นยำของสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก พวกเขามีศรัทธา พวกเขาเพียงแต่ยึดติดกับความจริงที่ว่าพวกเขาจะสามารถข้ามฟากไปได้ด้วยการจดจำดวงวิญญาณสูงสุด หากลูกมีความรู้เท่านั้นและไม่มีโยคะลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง มีหลายคนที่ไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง มีหลายคนทำงานรับใช้ที่ดีมาก แต่หากโยคะของสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่ถูกต้องแม่นยำ พวกเขาก็จะติดกับ ใครบางคนที่มีโยคะจะไม่ติดกับในสำนึกที่เป็นร่างและจะไม่มีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ พายุจะมาหาผู้ที่อ่อนแอในการจดจำระลึกถึง ประสาทสัมผัสทางร่างกายถูกควบคุมด้วยโยคะอย่างสมบูรณ์ พ่อยังให้สติปัญญาแก่ลูกแต่ละคนที่จะสามารถเข้าใจสิ่งที่ลูกและสิ่งที่ผิด เมื่อสติปัญญาของลูกตรงไปยังร่างกายของผู้อื่นสติปัญญานั้นก็ไม่มีความรักต่อพ่อและนำลูกไปสู่การทำลายล้าง ความรู้ที่แยกจากโยคะ ลูกได้รับสุขภาพพลานามัยที่ดีด้วยโยคะและความมั่งคั่งด้วยความรู้ ด้วยการมีโยคะช่วงชีวิตของร่างกายของลูกก็เพิ่มขึ้น ดวงวิญญาณไม่ได้เล็กลงหรือใหญ่ขึ้น ดวงวิญญาณนั้นจะพูดว่า: ช่วงชีวิตของร่างกายของเขานั้นเพิ่มขึ้น เวลานี้ช่วงชีวิตนั้นสั้นลง และจากนั้นครึ่งวงจรช่วงชีวิตของร่างกายก็จะกลับมายาว เราจะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน ดวงวิญญาณกลับมาสติ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ หากลูกไม่ได้กลับมาสติ ลูกก็ไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ มายาทำให้ลูกเกียจคร้านในการเขียนบันทึกซารท ลูกๆ ควรให้ใส่ใจอย่างมากในการจัดทำซารทของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูก ตรวจสอบว่า: ฉันจดจำพ่อหรือไม่ หรือสติปัญญาของฉันถูกดึงเข้าไปหาเพื่อนฝูงญาติมิตรหรือไม่? ฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงใครตลอดทั้งวัน? ฉันมีความรักต่อใคร? ฉันสูญเสียเวลาไปมากเท่าไร? เกือบบันทึกซารทเพื่อตัวลูกเอง อย่างไรก็ตามไม่มีใครมีพลังกำลังที่จะเกือบบันทึกซารทเป็นประจำสม่ำเสมอ แทบจะไม่มีลูกคนไหนสามารถเกือบบันทึกซารทได้ มายาไม่ปล่อยให้ลูกบันทึกซารทของลูกได้อย่างเต็มที่ เธอทำให้ลูกเกียจคร้านอย่างสมบูรณ์และทำลายความตื่นตัวของลูก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อคือผู้ที่รักของลูกๆ ซึ่งเป็นผู้รักทั้งหลายดังนั้นลูกๆ ผู้รักทั้งหมดต้องจดจำพ่อใช่ไหม? พ่อผู้เป็นที่รักพูดว่า: ลูกได้จดจำพ่อมมาเป็นครึ่งวงจร เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกให้จดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นอย่างมากพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ลูกอย่างมาก! คนอื่น

ทำให้เกิดความทุกข์ พวกเขาจะไม่มีประโยชน์ใดๆ ในเวลาสุดท้ายมีเพียงพ่อผู้เป็นดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่จะมีประโยชน์ มีช่วงเวลาสุดท้ายที่มีชีวิตจำกัดและไม่มีชีวิตจำกัด พ่อพูดว่า: โดยการจดจำพ่อเป็นอย่างดีอย่างต่อเนื่องต่อไป ลูกจะไม่มีการตายก่อนเวลาอันควร พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นอมตะ อย่างไรก็ตามก่อนอื่นโศกสติปัญญาของลูกต้องเต็มไปด้วยความรักต่อพ่อ หากลูกมีความรักต่อร่างกายของใครลูกก็จะพลาดพลังและตกลงมา ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล อณาจักรสุริยวงศ์ยุคทองนั้นเรียกว่าสวรรค์ ยุคเงินไม่เรียกว่าสวรรค์ ในทำนองเดียวกันมียุคทองแดงและยุคเหล็ก ยุคเหล็กเรียกว่านรกที่ตาโมประธานสุดขีด ยุคทองแดงนั้นไม่ได้ตาโมประธานมากนัก เพื่อที่จะกลับมาสะอาดประธานจากตาโมประธานลูกต้องมีการจดจำระลึกถึง เมื่อลูกมีความรักต่อใครบางคนและคิดว่าลูกจะไม่สามารถเป็นประโยชน์หากไม่มีการคำนึงของบุคคลนั้น ลูกสามารถเข้าใจได้ด้วยตัวลูกเองว่าจะเกิดอะไรขึ้นหากลูกต้องจากร่างในสภาพเช่นนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างทำลายสำหรับผู้สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่มีค่าแก่คุณ! ทุกวันนี้แม้แต่การเป็นผู้ที่ทำตามแพ้นักก็ทำให้เกิดปัญหา ผู้คนทำให้ร่างกายของเขาดีที่สุดเพื่อดึงดูดผู้อื่น เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ อย่าได้ติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร เพียงแค่ดูว่าเสื้อผ้าของลักษมีและนารายณ์นั้นสูงศักดิ์เพียงใด นั่นคือวัดของชีวาและสิ่งนี้เรียกว่าโรงคำประเวณี ผู้เลือกโสทรภะไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า: พวกเราคือผู้ที่อยู่อาศัยของโรงคำประเวณีนี้ ทุกวันนี้แพ้นักเป็นปัญหาอย่างมากที่ทุกคนจะให้ความสนใจกับคนที่นำแพ้นที่ทันสมัยที่ถูกลักพาตัวไป ในยุคทองทุกคนจะประพฤติและปฏิบัติตามกฎ มีความงามตามธรรมชาติที่นั่น ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มลาย ที่นั่นหัวใจของทุกคนถูกดึงเข้าไปหากันและกันเพียงแค่มองกันและกัน และแล้วพวกเขาก็แต่งงานกับใครบางคนของศาสนาอื่นด้วย เวลานี้ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้า ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเปลี่ยนลูกจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินให้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง นี่คือชุมชนมรวาน เวลานี้ลูกเป็นของชุมชนมรวาน พันดavasและมรวาสเป็นของชุมชนเดียวกันแต่ยาดาวาสเป็นชาวยุโรป ไม่มีใครสามารถเข้าใจจากกิตะว่ายาดาวาสคือชาวยุโรป พวกเขาพูดว่าชุมชนยาดาวาสก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งทีและอธิบาย: ยาดาวาสคือชาวยุโรปที่สร้างชิปนาวุธเหล่านั้น ฯลฯ เพื่อการทำลายล้างตนเอง พันดavasได้รับชัยชนะอีกครั้ง พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์ ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่าพันดavasนั้นได้ละลายหายไปและแล้วอะไรได้เกิดขึ้น? พวกเขาไม่มีความเข้าใจ พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหิน ไม่มีใครเข้าใจความลับของละครแม้เพียงเล็กน้อย เมื่อลูกๆ มาเพื่อพบกับบาบา บาบาพูดว่า: ลูกอาจจะสวมเครื่องประดับ ฯลฯ ลูกๆ พูดว่า: บาบา คุณจะเป็นการไม่ถูกต้องที่จะสวมเครื่องประดับที่นั่น เครื่องประดับนั้นจะถูกต้องการในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? ที่นั่นลูกจะคงอยู่ได้รับการประดับประดาด้วยเครื่องประดับ ฯลฯ มีสมบัติที่ไม่มีชีวิตจำกัดที่นั่น ไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขสำหรับทุกคน แม้ว่าพวกเขาจะสำนึกว่าผู้หนึ่งเป็นราชาและพวกเขานั้นเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชาที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์ ที่นั่นเมื่อผู้คนไม่ได้รับอาหาร ฯลฯ พวกเขา ก็ประสบกับความทุกข์ ที่นั่นลูกได้รับทุกสิ่ง คำว่า“ความทุกข์”ไม่เคยออกมาจากปากของใครที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ชาวยุโรปก็เรียกที่นั่นว่าดินแดนสุขาวดี พวกเขาเชื่อว่าเทพเจ้าอยู่ที่นั่น เหตุนี้เองพวกเขาจึงซื้อภาพลักษณะมากมายของเทพเจ้าเหล่านั้น ถึงกระนั้นก็ตามสวรรค์นั้นไปไหน? ไม่มีใครรู้อะไร เวลานี้ลูกรู้ว่าจะจริงนี้หมุนไปอย่างไร โลกนั้นเปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่และใหม่เป็นเก่า ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้รับการปลดปล่อยจากโรคภัยไข้เจ็บไม่ถ้วนเหล่านี้ทั้งหมด ด้วยการจดจำพ่อลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าทำให้ผู้ที่มีร่างกายใดๆ เป็นเครื่องคำนึงของลูก อย่าได้มีความรักต่อร่างกายของใคร ความรักของหัวใจต้องมีสำหรับพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้ติดกับในรูปและนามของใคร

2. มีความใส่ใจในการเก็บบันทึกขารของการจดจำระลึกถึงของลูก อย่าเกียจคร้านในสิ่งนี้ ตรวจสอบบันทึกขารของลูกเพื่อดูว่า: สติปัญญาของลูกถูกดึงไปหาใคร? ลูกสูญเสียเวลาไปมากแค่ไหน? นั่นจดจำพ่อผู้ให้ความสุขแก่นั่นเป็นเวลานานแค่ไหน?

พร: ขอให้สต็อกของพลังทั้งหมดของลูกเต็มเปี่ยมและลูกจะได้รับสถานภาพของการเป็นจักรพรรดิโลก ดวงวิญญาณที่จะได้รับสถานภาพของจักรพรรดิโลกจะไม่ทำความเพียรพยายามเพียงเพื่อตนเองเท่านั้น

การเอาชนะอุปสรรคและข้อทดสอบที่เข้ามาในชีวิตของลูกนั้นเป็นเรื่องธรรมดามาก แต่ดวงวิญญาณที่จะกลายเป็นจักรพรรดิโลกจะมีสต็อกของพลังทั้งหมดจากเวลานี้ ทุกวินาทีและทุกความคิดของพวกเขาจะเป็นไปเพื่อคนอื่น ร่างกาย จิตใจ สมบัติ เวลา และลมหายใจของพวกเขาจะเฝ้าแต่ใช้ไปในทางที่มีค่าเพื่อประโยชน์ของโลก

คติพจน์: แม้แต่ความอ่อนแอเพียงอย่างเดียวก็สามารถจับสั่นคุณสมบัติพิเศษมากมาย ดังนั้นจงละทิ้งความอ่อนแอทั้งหมด

***** โอม ชานติ *****